

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **K.W.**

oskarżonego z art. 178a § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w dniu 22 listopada 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 1 grudnia 2016 r., sygn. akt VII Ka [...]

utrzymującego wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 19 kwietnia 2016 r., sygn. akt III K [...]

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. J.G. - Kancelaria adwokacka w B. kwotę - 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym 23 % podatku VAT, tytułem wynagrodzenia dla obrońcy wyznaczonego z urzędu za sporządzenie i wniesienie kasacji,**
- 3. zwolnić K.W. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 19 kwietnia 2016r sygn. III K [...], K.W. został uznany winnym tego, że:

- w dniu 8 lipca 2015r, około godziny 20:20 w B. kierował pojazdem mechanicznym w postaci motoroweru marki Router nr rej. [...] znajdując się w stanie nietrzeźwości, badanie I godz. 20:31 - 0,72 mg/l, badanie II godz. 20:55 - 0,82 mg/l, badanie III godz. 21:06 - 0,67 mg/l, badanie IV godz. 21:07 - 0,72 mg/l

zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz łamiąc zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo

tj. przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k.

Na podstawie art. 178a § 4 k.k. przy zastosowaniu art. 37b k.k. i art. 34 § 1, § 1a pkt. 1 k.k. oraz art. 35 § 1 k.k. Sąd wymierzył mu karę 1 miesiąca pozbawienia wolności oraz karę 6 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Powyższe orzeczenie zostało zaskarżone przez skazanego K.W..

Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 1 grudnia 2016r sygn. VII Ka [...] utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Obrońca skazanego wywiódł kasację od wyroku Sądu Okręgowego podnosząc w niej zarzut:

- rażącego naruszenia przepisów postępowania, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k., art. 452 § 2 k.p.k., co miało istotny wpływ na treść orzeczenia, polegającego na oczywistym uchybieniu przez Sąd II Instancji regułom procedowania w zakresie oceny materiału dowodowego poprzez pominięcie w zakresie dokonywanej kontroli instancyjnej, wskazanych w apelacji i powiązanych z konkretnymi zarzutami, okoliczności wskazujących na nieprawidłowość ustaleń Sądu I Instancji w zakresie stanu poczytalności skazanego K.W., a tym samym niezasadne oddalenie wniosku o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z kompleksowej opinii biegłych z zakresu neurologii i psychiatrii, co doprowadziło do uwzględnienia okoliczności sprawy wyłącznie na niekorzyść skazanego, a tym samym całkowitego pominięcia okoliczności przemawiających na jego korzyść, co z kolei odbyło się z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy oraz zasad doświadczania życiowego, podczas gdy kwestie te miały kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności w zakresie poczynienia pełnych i wszechstronnych ustaleń faktycznych związanych ze stanem psychicznym skazanego w momencie popełnienia czynu, ze szczególnym uwzględnieniem tego czy mógł on rozpoznać jego

znaczenie oraz pokierować swoim postępowaniem m.in. z uwagi na doznany we wcześniejszym okresie uraz głowy, występujące u skazanego zaniki pamięci oraz kontynuowanie leczenia neurologicznego.

Podnosząc powyższe wniośł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II Instancji.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Rejonowej B. wniośł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego okazała się bezzasadna w stopniu o jakim mowa w przepisie art. 535 § 3 k.p.k. Taka ocena uzasadniała oddalenie kasacji na posiedzeniu jako oczywiście bezzasadnej.

Na wstępie podkreślić należy, że treść zarzutu oraz sposób jego uzasadnienia dowodzi ignorowania przez skarżącego tych przepisów prawa karnego procesowego, które określają przedmiot zaskarżenia kasacją i jej dopuszczalne ustawowo podstawy.

W tych okolicznościach celowym jest więc przypomnienie, że zgodnie z art. 519 i art. 520 § 1 k.p.k. stronom służy kasacja od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie sądowe. Tylko więc wyrok sądu odwoławczego można zaskarżyć kasacją. Zarzuty podniesione w kasacji wobec orzeczenia sądu pierwszej instancji podlegają rozważeniu przez sąd kasacyjny wyłącznie w takim zakresie, w jakim to jest konieczne dla rzetelnego i należytego rozpatrzenia zarzutów podniesionych w tym trybie wobec orzeczenia sądu odwoławczego. Stąd też takich zarzutów podniesionych w kasacji pod adresem orzeczenia sądu pierwszej instancji nie można rozpatrywać samoistnie, w oderwaniu od zarzutów stawianych orzeczeniu sądu odwoławczego. Kasacja nie ma na celu ponownego przeprowadzenia kontroli apelacyjnej. Jej podstawy są ściśle sprecyzowane w przepisie art. 523§1 k.p.k.

Tymczasem autor rozpatrywanej kasacji tych reguł postępowania kasacyjnego nie respektuje. Świadczy o tym podniesiony zarzut, który dotyczy – i to wprost – orzeczenia sądu pierwszej instancji. Tak go redagując skarżący nie dostrzega przeprowadzonej w sprawie kontroli odwoławczej i usiłuje doprowadzić w istocie do jej ponowienia. Jednak Sąd Najwyższy nie jest sądem III instancji.

Odnosząc się do zatem zarzutu kasacji stwierdzić trzeba, że Sąd II instancji ustosunkował się w swoim uzasadnieniu do kwestii stanu poczytalności skazanego (strona 3) wskazując dlaczego dokonał oddalenia wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z kompleksowej opinii biegłych z zakresu neurologii i psychiatrii (strona 4). Okoliczność ta zresztą była szczegółowo badana również przez sąd meriti, który dopuścił m.in. dowód z uzupełniającej opinii psychiatrów (strona 4-6 uzasadnienia SR). Biegli ci podkreślali spokój i zorność działania skazanego, przy zachowaniu pamięci nawet drobnych szczegółów zdarzenia. Brak było też podstaw do przyjęcia braku kompetencji biegłych, czy informacji o pojawieniu się u skazanego nowych schorzeń, które nie wynikałyby z wcześniejszej dokumentacji lekarskiej, którą biegli ci dysponowali.

Stawiając zatem taki zarzut na etapie postępowania kasacyjnego i tak go argumentując, skarżący nie pozostawia wątpliwości co do tego, że w istocie kwestionuje poprawność poczynionych w tym zakresie ustaleń faktycznych.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że skarżący nie wykazał, by wyrok Sądu Okręgowego w B. był dotknięty rażącymi uchybieniami, nakazującymi jego uchylenie.

Sytuacja materialna skazanego uzasadniała zwolnienie go na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

Kierując się powyższymi względami Sąd Najwyższy, orzekając jak na wstępie.